

Forfatter: Udrag fra De fortryllede Fingre

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 153.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366045104.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

↳ Hun fortalte ham nu hele sit lille Barneeventyr og hvorledes hun nylig havde mærket, at den Attraa efter Skjønhed, der oprindelig udsprang af hendes Sorg over Andres formeentlige Ukjærlighed, var bleven til en farlig Behagesyge hos hende, og at hun derved var bleven en tom, hul Maske, og havde været nær ved at tabe det Dybeste og Bedste, hun eiede, for prunkende Kundskaber, jammerlige Talenter og et skuffende behageligt Ydre. Hun tilstod ham oprigtig, at hans hele Confirmations-Underviisning hidtil havde været spildt for hendes Hjerte, medens den alene havde beskæftiget hendes Tænkning. Selv da hun paa Kirkegulvet modtog Haandspaalæggelsen og bekræftede sin Daabspagt, havde det kun været hende en smuk Ceremoni, der var nær ved at kede hende; men da havde hun fundet Trøst paa en Maade i sin Psalmebog, i hvis blanke Bind hun havde speilet sig. - Først fra det Øieblik, hendes Fætter Jørgen havde forladt hende, maaskee for bestandig, var der faldet ligesom et Slør fra hendes indre Øie, og først da havde hun seet, at hun endnu dog eiede en hemmelig Skat i sit Indre, som hun maatte gribe og bevare, for ikke at blive en blot smuk, men aandløs Menneskelarve.